

Euripides, Herakles 1213–1312

ΘΗΣΕΥΣ

ἔα·

εἶέν· σὲ τὸν θάσσοντα δυστήνους ἔδρας
αὐδῶ φίλοισιν ὄμμα δεικνύουσι τὸ σόν. 1215

οὐδεὶς σκότος γὰρ ὧδ' ἔχει μέλαν νέφος
ὅστις κακῶν σῶν συμφορὰν κρύψειεν ἄν.
τί μοι προσείων χεῖρα σημαίνεις φόβον;
ὡς μὴ μύσος με σῶν βάλῃ προσφθεγμάτων;
οὐδὲν μέλει μοι σὺν γε σοὶ πράσσειν κακῶς· 1220

καὶ γὰρ ποτ' εὐτύχησα. ἐκεῖσ' ἀνοιστέον
ὄτ' ἐξέσωσάς μ' ἐς φάος νεκρῶν πάρα.
χάριν δὲ γηράσκουσαν ἐχθαίρω φίλων
καὶ τῶν καλῶν μὲν ὅστις ἀπολαύειν θέλει,
συμπλεῖν δὲ τοῖς φίλοισι δυστυχοῦσιν οὐ. 1225
ἀνίστασ', ἐκκάλυψον ἄθλιον κάρα,
βλέψον πρὸς ἡμᾶς. ὅστις εὐγενῆς βροτῶν
φέρει τά γ' ἐκ θεῶν¹ πτώματ' οὐδ' ἀναίνεται.

ΗΡΑΚΛΗΣ

Θησεῦ, δέδορκας τόνδ' ἀγῶν' ἐμῶν τέκνων;

Θη. ἤκουσα καὶ βλέποντι σημαίνεις κακά. 1230

Ηρ. τί δῆτά μου κρᾶτ' ἀνεκάλυψας ἠλίω;

Θη. τί δ'; οὐ μαιίνεις θνητὸς ὦν τὰ τῶν θεῶν.

Ηρ. φεῦγ', ὧ ταλαίπωρ', ἀνόσιον μίασμ' ἐμόν.

Θη. οὐδεὶς ἀλάστωρ τοῖς φίλοις ἐκ τῶν φίλων.

Ηρ. ἐπήνεσ'· εὖ δράσας δέ σ' οὐκ ἀναίνομαι. 1235

Θη. ἐγὼ δὲ πάσχων εὖ τότ' οἰκτίρω σε νῦν.

Ηρ. οἰκτρὸς γὰρ εἶμι τᾶμ' ἀποκτείνας τέκνα;

Θη. κλαίω χάριν σὴν ἐφ' ἐτέραισι συμφοραῖς.

Ηρ. ἠῦρες δέ γ' ἄλλους ἐν κακοῖσι μείζουσιν;

Θη. ἅπτη κάτωθεν οὐρανοῦ δυσπραξία. 1240

Ηρ. τοιγὰρ παρεσκευάσμεθ' ὥστε κατθανεῖν².

<Θη. *Und was wirst du mit deinem Tod erreichen?>*

<Ηρ. *Er wird zumindest die Grausamkeit der Götter erkennen lassen.>*

Θη. δοκεῖς ἀπειλῶν σῶν μέλειν τι δαίμοσιν;

¹ τά γ' ἐκ θεῶν *Headlam* : †τὰ τῶν θεῶν γε† L

² *lacunam post 1241 indic. W. Schmid, Broadhead (Diggle)*

Ηρ.	αὔθαδες ὁ θεός, πρὸς δὲ τοὺς θεοὺς ἐγώ.	
Θη.	ἴσχε στόμ', ὡς μὴ μέγα λέγων μειζον πάθης.	
Ηρ.	γέμω κακῶν δὴ κούκέτ' ἔσθ' ὅπη τεθῆ.	1245
Θη.	δράσεις δὲ δὴ τί; ποῖ φέρη θυμούμενος;	
Ηρ.	θανῶν, ὅθενπερ ἦλθον, εἴμι γῆς ὑπο.	
Θη.	εἴρηκας ἐπιτυχόντος ἀνθρώπου λόγους.	
Ηρ.	σὺ δ' ἐκτὸς ὧν γε συμφορᾶς με νουθετεῖς.	
Θη.	ὁ πολλὰ δὴ τλᾶς Ἡρακλῆς λέγει τάδε;	1250
Ηρ.	οὐκουν τοσαῦτά γ' ἐν μέτρῳ μοχθητέον.	
Θη.	εὐεργέτης βροτοῖσι καὶ μέγας φίλος;	
Ηρ.	οἱ δ' οὐδὲν ὠφελοῦσί μ', ἀλλ' Ἥρα κρατεῖ.	
Θη.	οὐκ ἂν σ' ἀνάσχοιθ' Ἑλλάς ἀμαθία θανεῖν.	
Ηρ.	ἄκουε δὴ νυν, ὡς ἀμιλληθῶ λόγοις	1255
	πρὸς νουθετήσεις σάς· ἀναπτύξω δέ σοι	
	ἀβίωτον ἡμῖν νῦν τε καὶ πάροιθεν ὄν.	
	πρῶτον μὲν ἐκ τοῦδ' ἐγενόμην, ὅστις κτανῶν	
	μητρὸς γεραίων πατέρα προστρόπαιος ὦν	
	ἔγημε τὴν τεκοῦσαν Ἀλκμήνην ἐμέ.	1260
	ὅταν δὲ κρηπίς μὴ καταβληθῆ γένους	
	ὀρθῶς, ἀνάγκη δυστυχεῖν τοὺς ἐκγόνους.	
	Ζεὺς δ' – ὅστις ὁ Ζεὺς – πολέμιόν μ' ἐγείνατο	
	Ἥρα – σὺ μέντοι μηδὲν ἀχθεσθῆς, γέρον·	
	πατέρα γὰρ ἀντὶ Ζηνὸς ἠγοῦμαι σ' ἐγώ·	1265
	ἔτ' ἐν γάλακτί τ' ὄντι γοργωποὺς ὄφεις	
	ἐπεισέφρησε σπαργάνοισι τοῖς ἐμοῖς	
	ἢ τοῦ Διὸς σύλλεκτρος, ὡς ὀλοίμεθα.	
	ἐπεὶ δὲ σαρκὸς περιβόλαι' ἐκτησάμην	
	ἠβῶντα, μόχθους οὐς ἔτλην τί δεῖ λέγειν;	1270
	ποίους ποτ' ἢ λέοντας ἢ τρισωμάτων	
	Τυφῶνας ἢ Γίγαντας ἢ τετρασκελῆ	
	κενταυροπληθῆ πόλεμον οὐκ ἐξήγνυσα;	
	τὴν τ' ἀμφίκρανον καὶ παλιμβλαστὴ κύνα	
	ὑδραν φονεύσας μυρίων τ' ἄλλων πόνων	1275
	διῆλθον ἀγέλας κᾶς νεκροὺς ἀφικόμην,	
	Ἄιδου πυλωρὸν κύνα τρίκρανον ἐς φάος	
	ὅπως πορεύσαιμ' ἐντολαῖς Εὐρυσθέως.	
	τὸν λοίσθιον δὲ τόνδ' ἔτλην τάλας πόνον,	
	παιδοκτονήσας δῶμα θριγκῶσαι κακοῖς.	1280

ἦκω δ' ἀνάγκης ἐς τόδ'· οὔτ' ἐμαῖς φίλαις
 Θήβαις ἐνοικεῖν ὄσιον· ἦν δὲ καὶ μένω,
 ἐς ποῖον ἱερὸν ἢ πανήγυριν φίλων
 εἶμ'; οὐ γὰρ ἄτας εὐπροσηγόρους ἔχω.
 ἀλλ' Ἄργος ἔλθω; πῶς, ἐπεὶ φεύγω πάτραν; 1285
 φέρ' ἀλλ' ἐς ἄλλην δὴ τιν' ὀρμήσω πόλιν;
 κᾶπειθ' ὑποβλεπόμεθ' ὡς ἐγνωσμένοι,
 γλώσσης πικροῖς κέντροισι κηλιδούμενοι³.
 Οὐχ οὔτος ὁ Διός, ὃς τέκν' ἔκτεινέν ποτε
 δάμαρτά τ'; οὐ γῆς τῆσδ' ἀποφθαρήσεται; 1290
 [κεκλημένω δὲ φωτὶ μακαρίω ποτὲ⁴
 αἰ μεταβολαὶ λυπηρόν· ᾧ δ' αἰεὶ κακῶς
 ἔστ', οὐδὲν ἀλγεῖ συγγενῶς δύστηνος ὢν.]
 ἐς τοῦτο δ' ἤξειν συμφορᾶς οἶμαί ποτε·
 φωνὴν γὰρ ἦσει χθῶν ἀπεννέπουσά με 1295
 μὴ θιγγάνειν γῆς καὶ θάλασσα μὴ περᾶν
 πηγαί τε ποταμῶν, καὶ τὸν ἀρματήλατον
 Ἴξιόν' ἐν δεσμοῖσιν ἐκμιμήσομαι.
 [καὶ ταῦτ' ἄριστα μηδέν' Ἑλλήνων μ' ὀρᾶν,
 ἐν οἷσιν εὐτυχοῦντες ἦμεν ὄλβιοι.] 1300
 τί δῆτά με ζῆν δεῖ; τί κέρδος ἔξομεν
 βίον γ' ἀχρεῖον ἀνόσιον κεκτημένοι;
 χορευέτω δὴ Ζηνὸς ἡ κλεινὴ δάμαρ
 κρούουσ' Ὀλύμπω λαμπρὸν ἀρβύλη πόδα⁵.
 ἔπραξε γὰρ βούλησιν ἦν ἐβούλετο 1305
 ἄνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον αὐτοῖσιν βάθροις
 ἄνω κάτω στρέψασα. τοιαύτη θεῶ
 τίς ἂν προσεύχοιθ'; ἢ γυναικὸς οὔνεκα
 λέκτρων φθονοῦσα Ζηνὶ τοὺς εὐεργέτας
 Ἑλλάδος ἀπάλεσ' οὐδὲν ὄντας αἰτίους. 1310

ΧΟΡΟΣ

οὐκ ἔστιν ἄλλου δαιμόνων ἀγῶν ὅδε
 ἢ τῆς Διὸς δάμαρτος· εὖ τόδ' αἰσθάνη.

³ κηλιδούμενοι *Hermann* : κηλιδουχούμενοι·L (*Murray, cruces pos. Diggle*)

⁴ 1291–1293 et 1299–1300 *del. Wilamowitz (Diggle) ut proposito in 1257 repugnantes*

⁵ κρούουσ' Ὀλύμπω [*Hermann*] λαμπρὸν [*Paley*] ἀρβύλη πόδα : †κρούουσ' Ὀλυμπίου Ζηνὸς ἀρβύλη πόδα† L